

gerne om tilpasning af overenskomsterne, endnu før bekendtgørelsen træder i kraft.

Er der ikke opnået enighed om tilpasning af overenskomsterne til arbejdsmiljøloven eller om ansøgning om varige dispensationer, når bekendtgørelsen træder i kraft eller umiddelbart derefter, vil direktoratet for arbejdstilsynet efter omstændighederne efter arbejdsmiljølovens regler kunne meddele absolut nødvendige midlertidige dispensationer, der dog må forudsættes afløst snarest af aftaler i overenskomsterne.

Spørgsmål 3:

Kan spørgsmål om tilpasning af overenskomstbestemmelser til arbejdsmiljøloven gøres til genstand for mægling i forligsinstitutionen?

Hvem kan i givet fald tage initiativet her til? (En af parterne eller statens forligsmand).

Svar:

I medfør af § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov om mægling i arbejdsstridigheder (forligsmandsloven) kan forligsmanden af egen drift eller på foranledning af en af parterne på et tidligere tidspunkt, end når der er grund til at befrygte arbejdsstandsning eller arbejdsstandsning er indtrådt, yde sin medvirken til tilvejebringelse af nye overenskomster.

I medfør af § 8, stk. 3, i forligsmandsloven kan forligsinstitutionen på begæring af hovedorganisationerne eller en af dem bestemme, at en mæglingssmand skal træde til som forhandlingsleder om de fremsatte krav ved fornyelsen af overenskomsterne allerede under forhandlingerne i underorganisationerne. Føres forhandlingerne mellem underorganisationerne og hovedorganisationerne, kan forligsinstitutionen, jfr. § 8; stk. 1, når forhandlingerne ikke har ført til enighed, på begæring af hovedorganisationerne eller en af dem bestemme, at forhandlingerne skal genoptages under ledelse af en mæglingssmand.

Spørgsmålet om tilpasning af overenskomstbestemmelser til arbejdsmiljøloven vil efter arbejdsministeriets opfattelse kunne være et spørgsmål om fornyelse af overenskomsterne i forligsmandslovens forstand, hvorfor ovennævnte regler efter omstændighederne vil kunne finde anvendelse.

Som det fremgår, kan forligsmandens medvirken ske på hans eget initiativ eller på foranledning af en af parterne, medens en mæglingssmands medvirken forudsætter begæring fra hovedorganisationerne eller en af dem.

Spørgsmål 4:

På baggrund af, at forlængelsesloven forlænger overenskomster, der indeholder bestemmelser, der er uforenelige med arbejdsmiljøloven, ønskes det oplyst, hvorledes spørgsmål vedrørende tilpasning af overenskomstbestemmelser til arbejdsmiljøloven skal løses, hvis der ikke ved forhandling mellem parterne opnås enighed og eventuel mægling i forligsinstitutionen ikke lykkes.

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål 1 er baggrunden for forslaget til § 8, at det ikke ville være rimeligt, hvis loven afskar parterne fra at foretage tilpasninger i overenskomsterne som følge af arbejdsmiljøloven, som de er enige om.

Den omstændighed, at fredspligten er forlænget i den kommende 2-års periode, gør det efter arbejdsministeriets opfattelse ikke påkrævet, at der på nuværende tidspunkt tages stilling til den situation, at parterne ikke bliver enige om sådanne tilpasninger.

En stillingtagen bør i givet fald afventes en vurdering af de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, men arbejdsministeriet vil følge forhandlingernes forløb med henblik på eventuelle nødvendige initiativer.

Spørgsmål 5:

Har regeringen truffet beslutning om helt at afstå fra den i arbejdsministerens skitse (offentliggjort i Ekstra Bladet den 24. februar 1979) nævnte investerings- og beskæftigelsesfond, eller er spørgsmålet blot udskudt, til ATPs bestyrelse fremkommer med en indstilling om udbetaling af de indefrosne portioner?

Svar:

Som det er anført i spørgsmålet, afventer regerings overvejelser med hensyn til formen for betaling af de til ATP i medfør af lov nr. 230 af 2. juni 1977 indbetalte beløb